

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Sermo XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

In die purificationis Barie

In die purificationis Marie.

Hymno XIII.

Impleti sunt di-

es purgationis marie. Luc. ii.
Si considerem⁹ fr̄s excellētissi-
mū hui⁹ diei mysteriū. absq; dubia tanto
deuori⁹ solennitatem eius celebrabim⁹ qn-
to maiorib; munerib; diuine pietatis vide-
bim⁹ decoratū. Dicit em⁹ Ambro. in fmo/
mone festivitatē p̄nitū q; tantis munerib;
diuina pietas dīe hanc illustravit. vt om̄is
etas. om̄is seruus om̄is cōdirio hoīm inde
cōsuletur. Hodie em⁹ iurta legis p̄ceptuz
pactis a natiuitate xp̄i. xl. dieb. in tēplo est
a parentib; idē dñs nr̄ ih̄s tps̄ deo p̄f̄ pre-
fēta⁹. Hodie a b̄to Symone suscep⁹.
patri cū lāris munerib; est oblat⁹. Hodie
redemptionē isrl̄ expectantib; ab eodē sy-
meone ⁊ anna publice est p̄dicatus. Et se-
quis. O q̄ p̄t spectaculū. Stat hic virgo
⁊ m̄. nō cuiuslibet sed dei. Sūscipit h̄ par-
mulus b̄ginis fili⁹. cū⁹ diuinitatē non ca-
pit mūndus. Occurrut hincinde. p̄p̄he. p̄he
tacq; de puerō vterq; sexus. offer⁹ oblatio
p̄puero. nō tñ que delicia emūder⁹. q; que
sacramēta declarat. Nec Ambro. Ex qui-
bus p̄z q̄ sunt hui⁹ diei gaudia. q̄ p̄sentis
solennitatis oblatio. que nr̄e salutis myste-
ria. Qm̄ nō solū in laudez extime virginis
p̄ns celebraz̄ solennitas. sed etiā ad hono-
refilii sui. imo filij dei q̄ hodie oblat⁹ est. p̄
nobis deo patri recensēt meimoria. De cu-
iis oblatione ⁊ m̄ris sue benedicte purga-
tionē dicit in h̄bis thematis. Impleti sur-
die purgatiōis marie. Circa ist⁹ fētū so-
lennitatē tria sunt considerāda. Primo cōsi-
derandū est de glōse marie purificatione.
Seco de xp̄i p̄nitatione. Tertio de mune-
rū. p̄ ipo oblatione. Ut sic non tm̄ dicat in
h̄bis p̄missio. Impleti sunt dies purgatio-
nis marie. ad marie purgationē post par-
tū. sed ad p̄nitandū deo p̄r vñigenitū eius.
⁊ offerendū munera p̄t eterno s̄c̄ fieri sole-
bat post partum. Ad hec itaq; tria impleti
sunt dies purgationis marie.

Dixi primo q̄ circa p̄ntē so-
lennitatē cōside-
randū est p̄mo de glōse marie b̄ginis pu-
rificatione. Et aut̄ sciendū q̄ fin latinos
hec dies dī purificatio marie ideo. q̄ ego
gloriosa iuxta legis p̄ceptū voluit purifica-

ri post partū. cl. dīc. licet ipa nō indiquerit
tali purificatione. Fecit tm̄ hoc ad n̄az in-
formationē. Mā lex solū obligabat mulie-
res p̄cipentes ex semine viri ad purificati-
onē post partū. Constat aut̄ q̄ hec virgo cō-
cepit sine semine Isa. vii. Ecce ḥgo cōcipi-
et. Non ḡ tenebat purificari. Lū non fue-
rit traminata. Om̄ia em̄ mūda mūdis. Et
q̄ mūdus est nō indiget lavari. p̄ sequens
nec purgari. Nobis. v. vi. Fuit aut̄ puritas
b̄ginis hui⁹ excellentissima triplici exēplo.
Māz ipa fuit in vtero m̄ris sue ab origina/
li p̄co mūndata vel p̄n⁹ p̄scrutata vt qdā
p̄ sentiunt. Unū rōne mūndatōis a pecca-
to originali fuit s̄clūr splēdidissima. ⁊ p̄ cō-
sequēs iterato purgari nō debuit. Sapie
vii. Nihil iniquitati incurrit in illā. Seco
exemplū speculi. Mā de ipa dī Sapie. vii.
Q̄ nō solū est candor lucis cerne. s̄z etiā
speculū sine macula. Hoc ē dicere. q̄ nō so-
lum fuit mūda ab originali p̄co. sed etiam
ab actuali veniali q̄s morali. Nō solum em̄
fuit sanctificata in m̄re. sed etiā cū fieri de-
buit dei m̄. q̄ tunc fuit multo copiosi⁹ san-
ctificata. ita q̄ sp̄iffance⁹ in ea descendens.
illā ab om̄i p̄co immūne custodiuit. vt dī
Berni. in ep̄la ad Lugdunēses. Per p̄mas
sanctificationē fomes remālit in ea qntuz
ad essentia. Impediebat aut̄ p̄ gran sc̄titū/
cantē. ne in p̄ctū inclinaret aut a bono re-
traheret. Cōtingit em̄ hūc ligari aliquā ne
in actū excire posset. vt scientiā q̄ ebrieatez.
Hoc in sc̄da sanctificationē fomes essentia
leer subtract⁹ est. Immunitate ergo pecca-
ti p̄secuta est nō q̄ grām confirmantē. sed p̄
ligationē fomitis. q̄ ad sanctificationē ⁊ p̄ cu/
stodiā diuine prudentie. sine qua etiā fomi
te om̄i extinco peccare potuissit. ppter libe-
rū arbitriū. vt dī beat⁹ Thomas. Expo-
nens illud Lanticor. Ecce tu pulchra es.
Unde de hac p̄cti immunitate glo. exponēs
illnd. H̄a plena dicit. O dñs mūdi angelū
ca salutatiōe digna. miraculose maternita-
tis electione exaltata. liz; vas gr̄e dicta sis.
Scriptū est em̄ Ave gr̄a plena dñs tecuz.
H̄arū tu inuenisti dū tanta pulchritudie
plenisime innocētie splenduisti. Tu em̄ so-
la es amica sole. nullus trāsgressionis te/
nebris obscuraris. Nec glo. Tertio puri-
tas hui⁹ virginis nō indigens purificatio-
ne. Declarat exemplo fons purissimi. De
quo Zacharie. xiiij. dicit. Erit fons patens

domini iuda. Et ista puritas referri potest ad pcam veniale. quo virgo beata caruit eo qd dicit Augustinus. tractas illud. i. Bobis q. Si diterimus quia pcam non habemus. nosmetipos seducimur. Si omnes scit que rerentur an fuissent sine peccato saltē veniali. nihil aliud diceret nisi verbū premissemus. Si diterimus tē. Cum ergo de pcis mentionem facio. nullā volo de virgine habere memoriam. Hec Aug. Ex quo p̄z q̄ etiā veniali caruit. In signū etiā huius matrimonio iungi noluit. Constat atq̄ actus matrimonialis si fuerit cā prolis sit sine pcam. Si causa vitāe fornicationis sit tunc cū veniali. Ne ergo veniale committeret elegerat esse sine matrimoniali cōiugio. Et licet angelus sibi p̄mittet filium dei ex ea nascitur. et ipam matrē eius futurā eligebat tñ magis esse virgo q̄s tanti dñi et filii dei mater. Unde Grego. exponens illud. Ecce tu pulchra es. introducens verbū illud. Quia virū n̄ cognoscis. sic aut. Quid pulchrus aut purius castitate huius virginis. que ne virginalis castitas pulchritudinem amitteret. maluit ergo p̄manere sine tali filio. q̄s mulier fieri et m̄ filiū dei. Penitus qz se sibi recipiens totū comisit ei qui fabricator ē mundi. et m̄ facta est diuina miraculo. et ergo permanuit in voto. Hec ille. Hicqz p̄z quo hec virgo ab omni pcam originali et actuali cā veniali q̄ mortalī fuit sufficiēter p̄ spiritum sanctū purgata. Et ideo de cetero non debuit purgari. p̄scriptum q̄ sp̄sancto cōcepit. et virgo post partū in uiolata p̄mārit. Non ergo tenebat ad purificationē. Voluit rāmē purgari ex triplici cā. Primo ut mysteriorū nativitatis christi occultaret diabolo. qd maiori modo fuerat reveladū. scz in die passionis. Sciebat enim illud Thobie. iiij. Quia sacramētū regis abscondere honorificū est. per qd informar nos ut omnia suo tempore faciam. et sic instruit temperatiā in morib. Hā temp⁹ tacendi. temp⁹ loquendi. temp⁹ laboris. temp⁹ requiei. Eccl. iiiij. Scđo voluit purificari ad ostendendū virtutem humilitatis. Hic em cōsulit sapiens Eccl. iiiij. Quanto em maior es. būlia te in omnib. Idē. xxv. ca. Esto in illis q̄i vnuus ex illis. Tertio ad corrigendū nre superbie prauitate imo p̄eruitate. Hic em bec purificari voluit q̄ sine pcam fuit. quanto magis nos purificari debemus. illa q̄ p̄ pcōrum

mystica purgatiōe instituta sunt assumere debemus qui p̄tis pleni sumus. Unde Grego. sup Ezechiēl. Omel. viij. dicit. Penitentiā est nobis si sine flagello hinc non erit q̄ sine pcam fuit scz christi. q̄ntis nos flagellis digni sumus qui peccatis pleni sumus. Et emplo em huius regni necesses habemus purgari spiritualiter in mētibz nr̄is. Et q̄ triplex est stat⁹ fideliū in ecclia christi. ideo triplex erit purgatio. Iti tres stat⁹ sunt incipientiū. proficientiū et pfectozū. Incipientes purgant cōscientia. proficients ordinant eā. et perfecti vscz in finem confirmant. Primo ergo incipientes debent purgare domū cōscientie ab immundicia pcam. dicentes ad dominū illud. Ps. Lor mūndū crea in me deus. Est autē p̄suēndo apud nos. q̄ ancilla mundatura domū prius colligie sordes. deinde ejacit eas. Sic incipiens debet prius peccatū p̄meditare et colligere in mente anteqz ejacit illud in pfectō. Unde Isaie. xxviii. Recogitabo tibi omnes annos meos. in amaritudine anie mee. scz p contritionē. Ex quo p̄z q̄ cōfessio nra debet esse deliberata. Ita factō debet incipiens pala lingue ejacere sordes conscientie extra domū cordis per ostium oris. Sed certe quedā domus sunt ita p̄fundē ita ob scure q̄ vir possunt mundari. Iuxta illud Pieremie. Profundū est cor homis et inscrutabile. Quis cognoset illud. Quantā em diligētia ponit ad abscondendū. tam debent ponere ad mundādū. Sunt alia corda pinguis. q̄ licet appareat exteri⁹ purgata. intus tamē remanente maculata. et neglecta ut hypocritaū qui omnia exteri⁹ ova voluit habere pulchra et speciosa in cōversatione. intus autē sunt pleni omni spūcacia. Psal. xxiij. Illud arguit nostros curiosos qui voluit habere pulchrā caligam. sed non animā. Tunicā non mente. Toplam nō conscientiā. Calceū stricū. sed conscientiā largam. Hic sciscitante in corde in honesta. exteri⁹ vero speciosa. ut dicit Ambroslus. Multū autē fatui sunt. Quia p̄m Augusti. in quodā fmone preferunt corporalia spiritualibus. Similes sunt isti picroribus qui formāt exteri⁹ imagines pulchras. sed cor virale non possunt eis dare. Sic isti omnia extra depingunt. cor autē inse mortificant. Sed audiat qd dicit primi Reguz. xvi. Quia deus inuitat cor. Homo

In die purificationis Marie

autem ea q̄ foris sunt. Sed diceret ali-
q̄s. in exteriori pulchritudo suadet p̄ Apo-
stoli. i. Corinth. viii. vbi dicit. Omnia i ro-
bis siat honeste et in ordinē. Ad quod re-
spōdeo finit. Thomā scđa scđe. q. viii. art. i.
¶ Cōuersatio exterior dicit honesta. inqū
tum est demonstratiua interioris inqui-
tus. Expter hoc radicaliter cōsistit in in-
teriori electione. q̄ interior electio inno-
scit alios p̄ exterioris accus. Unde hone-
stas in exteriori cōuersatione significative
tum constituit. id est. est signū interioris honeste
statim. Et quo infero q̄ pulchritudo exte-
rior in vestitu et apparatu quoquā in homi-
ne virtuoso est pot̄ hypocrisis q̄ honestas.
Pater q̄ in talib⁹ non cōcordat signum cū
signato. Et per seqñs talis homo ē frau-
dulentis et fallax. Et hoc est quod salua-
tor dicit de quinqū satuī f̄ginib⁹. que lam-
padas haberunt exterioris pulchritudinē. sed
oleo denotionis interioris et caritatis carue-
runt. Barth. xv. Quisq̄ ergo vult purga-
re domū mentis sue incipiat ab interiori ra-
dice cordis sui. omnē turpitudinē mentis
sue mundādo. Juxta illud Isaie. viii. Per
dam Babylonis nomen et reliquias et ger-
men et progeniē. Ecce tangit radicē pecca-
ti q̄ est cogitatio. ex qua germinant oia ma-
la. Barth. xv. Ex corde enim exirent cogita-
tiones male. Hinc Jobānes baptista dicit.
et securis ad radice non ad ramos ponen-
da est. Postq̄ autē nostrū cor fuerit mun-
datum ab interiori sorde. et tunc lauanus
est et aspergēndū aqua lachrymarū ad ab-
stergedū puluerem. Et hoc ē aq̄ lachryma-
ri et contritionis dolore procedentius. De
qua dicit. Pierem. viii. Laua a malitia cor-
tuum. Sic lauanabat Psalmista. dicens de
se. Lauabo per singulas noctes lectū me-
um. lachrymis meis stratum meū rigabo.
Isto facto enīciendi sunt pulueres aq̄ con-
spersi. et hoc p̄ confessionē totalem. vt nihil
in angulis conscientiae lateat v̄l nullā circū-
stantiā obmittat. De penitētia dist. v. Con-
sideret. ¶ Secundus status fideliū
est proficiētū. Et hi purgata conscientia
debent cā ornare floribus et graminiib⁹ bo-
norū operū et exemplorū. p̄mi Regū. vii.
Preparate corda vestra domino. et ornate
ea. Non sicut pigra ancilla. q̄ super immu-
dicias et pulueres ponit herbas. Et signi-
ficiat illos q̄ in mortali peccato. aliq̄ de ge-

nere bonorū operū faciunt. Et hi sunt sa-
tui. quia infundūt vinum bonorū operū
in vasa vetera acerba et corrupta et infecta.
contra consilium salvatoris dicētis. Nemo
mirabit vinum nouum in v̄tres veteres. ¶ Tertius status fideliū est p̄fectorū. quo
rum est purgatā et ornatā domū custodiare.
et conseruare pulchritudinē eius usq; in fi-
nem. Sicut cōsulit sapiens Proverb. iii.
Omni custodia custodi cor tuū. Quod sic
cū homo in accepta grā perseverat stabili-
ter. nō cedendo quibusq; aduersitatib⁹.
Non sicut quidā q̄ sicut ventilegū. al's ren-
tilabzū mouent. nūc ad hunc ventū. nūc
ad illum. Volentes nūc hoc. nūc illud. et
cedentes p̄secutionē etiā minutissime. imo
trepidates timore rbi nō erat timor. Dic
dicit beat⁹ Ambrosius libro secūdo de of-
ficiis. Q̄ nō mediocris virtus animi ē for-
titudine. que sola defendit ornamenū vir-
tutum omnū. et custodit iudicia. et aduer-
sum omnia via manet invicta. Ex premis-
sis pater q̄ circa purgationē conscientie nō
omnes virtutes equaliter se habent. Nam
quidā istam purgationē inchoant in inci-
pientib⁹. vt fides et penitētia. Actuū. xv. Si
de purificans corda eorum. p̄ma Corinth.
v. Expurgate vetus fermentū. Alie sunt q̄
ornat conscientias in p̄ficiētib⁹. vt opera
bona. et p̄sertim opera pietatis. que sunc
q̄si quidā rami oliuarū ornantes domum
conscientie. vt habet Pierem. vi. Oliuaz
r̄berem. pulchram. fructifera et speciosam
voacuit domin⁹ nomen tuum. Psalmista.
Ego autē sicut oliua. fructifera etc. ¶ Et si
dices. quomodo proficiētēs purgant ex
quo iam fuerūt purgati. Respōdeo eo mo-
do quo christ⁹ dicit. Jobānis. xv. Omnes
palmitē in me ferente fructuz purgabit ut
fructū plus afferat. Non enim dicit purgari
talis. quia nō est purgat⁹ a malo. sed vt pl⁹
in bono proficiat. Nam nisi continue pro-
ficeret. desiceret. et sic indigeret p̄stina pur-
gatione. Dicit ergo continue purgari quia
quotidie in bono proficit. Unde Thobie
viii. dicit. Elemosyna a morte liberat. et ipa
est que purgat peccata. Luce. xi. Date ele-
mosynam et omnia munda sunt vobis. Alle
autē sunt virtutes que omnia ista conseruat
in p̄ficiis. vt est p̄seuerātia et constantia q̄n-
tum ad finalē consummationē que eriaz
dicit purgatio. Juxta illud Malachie. iii.

d 2

Ipsè q̄stignis conflans purgabit filios le-
m. Sed dices iterū. quomodo p̄fecit sūt
purgandi. cū sunt in summo statu vie. Re-
spondeo q̄ līc̄ sunt in summo statu vie. nō
tamē sunt in ultimo gradu illi⁹ status. idō
mereri possunt. Unde dicit Apocal. Qui
serūs est. sacrificet adhuc. Nōdū em̄ ho-
mo est viator potest crescere in merito. De
hereticis in Clemen. Ad nostrū. cōtra be-
gardo: n̄ errorem. Tlnde angelī dicuntur
purgari. vt dicit Dionisius de celesti ierar-
chia.

Dixi secūdo q̄ in verbis pre-
missis considerandū est de christi presentatione. Ad hoc
enim impleti sunt dies purgatiōnis marie
vt p̄sentaret xp̄m filium dei deo patri in tem-
plo. Circa quod tria sunt cōsiderāda. Pri-
mo aquo plentat. Secundo vbi. Tertio a
quib⁹ p̄sentatus suscipit. De primo patet.
quia a parentib⁹ sc̄z a maria matre eius ve-
ra. et Joseph parre p̄curatio. Locus autēz
p̄sentationis erat templū in bierusalem. in
quo suscep̄t est a Symone et Anna. p̄phe-
tissa. Moraliter. Maria p̄sentans xp̄m
significat statū omnīū vere penitentiūz. q̄z
Maria interpretatur amara. Et patet ad
penitentes q̄ dicit de se. Ecce in pace ama-
ritudo mea amarissima. Isae. xxviii. Ipi⁹
enim faciat luctum virginis planctū ama-
rum. Hierem. vi. Tales ergo sic peniten-
tes digni sunt p̄sentare xp̄m per gratiā ab
eis suscep̄tū. Secundo Joseph significat
bona opera facientes et cōtinuātes. Inter-
pretab⁹ enim c̄fēns. Unde de iustis dici-
tur Proverb. iij. Justus semper quasi lux
splendens p̄cedit. et crescit usq; ad pfectum
diem. Suscipit etiam christ⁹ a duabus p̄-
sonis. Sic ut a dabo p̄sentatur. sc̄z a Sy-
meone et Anna. Symeon fuit grandeus
et senior. De quo dicit Ambrosius. q̄ op̄ra-
bat ardenter desiderio videre xp̄m. p̄/
missuz diutius a deo p̄ prophetas. Unde
in orationib⁹ suis dicebat quotidie. O q̄n
veniet. quādō nascetur. quādō video ip̄m.
puras durabo tanto tempore. puras oculi
isti videbunt per quē oculi cordis reuelab-
untur. Et accepit responsū. q̄ non gusta-
ret mortem donec videret christū domini.
Quē cum virgo p̄sentasset q̄dragēsimo die
a nativitate sua. ip̄e accepit eum in vlnas
suas benedicens deū. atq; dicens. Hunc di-

mittis seruum tuū domic in pace. Iste sy-
meon significat iustos. timoratos et p̄seue-
rantes. Dicit enim de ipso operat iustis et
timoratus expectas consolationē israel.
Iusticia enim attendit in homine quolibet
in hoc q̄ redditur enīc̄ quod suus est.
sūm. Dacrobū. Quia habita habent om-
nes virtutes. eo q̄ iusticia est virtus gene-
ralis vt sic considerata. Quisq; ergo gra-
tia sulcipere cupit a deo reddat et timores.
Hoc enim p̄ma pars iusticie. quia homo
habet bene se ad deū vt eum timeat. Unde
de Symone dicit q̄ operat timorat. Quā-
tum autē timor iste apud deū valeat. dicit
in Psalmo. Beneplacitū est domino super
timentes eum. Sed dices. quomodo be-
neplacitū est domino sup̄ timentes eūz. cū
timor non sit virtus sed passio. p̄ter quam
neclaudamur nec vitupamur. sc̄do de ani-
ma. et iij. Abicor. vbi dicit q̄ timor est pas-
sio naturalis. Nam inueniunt qui nibil ti-
ment neq; terremotū neq; inundationes.
et p̄ consequēs nec deum. Et tamē non lau-
dantur. Hic eōverso. qui q̄nib⁹ timet.
ergo et deum. Rūdeo qđ hic loquit̄ nō lo-
tur de timore naturalis passionis sed aſſe-
ctuose pietatis. et talis est semper cū amo-
re dei. Unde omis timor ex amore proce-
dit. eo q̄ nullus tunc nisi contrarius eius
quod amat. vt dicit Thomas sc̄da sc̄de. q̄
xv. articulo. Multo magis ergo q̄ amat
tunc deum nō negligit. Et iste vocatur ti-
mor ordinat⁹. De quo dicit. Beati omnes
q̄ timent dominū. Isto timore tunc Sym-
eon. in quo vt dicit spiriſtancus erat.
qui est amor. Unde Symeon tunc de
um vt patrez ne offendatur ante q̄z videre
christū domini. et amabit tuncendo. vt vñs
christū semper amare posset. Si Syme-
on iustus in quo sp̄ūſtanc⁹ erat sic fuit ti-
moratus q̄z responsum accep̄tā deo.
vbi erit peccator. vnde illi securitas. Hic
iustus vñs saluabitur. vbi peccator erit. Ju-
stus etiā erat Symeon erga deum. q̄ gra-
tianactōes reddebat deo pro omnib⁹.
Unde de eo legit q̄ gratias agebat bene-
dicens deum. Secundo iustus erat Sym-
eon iste erga proximuz. vnde de eo dicit
q̄ expectab̄t consolationē israel. Ideo di-
ci Ambrosius in Symone hodierno. Bene
dicit Symeon iustus. quia non suam sed
populū totius consolationē per aduentūz

In die purificationis Marie

christi expeccabat et requirebat. Tertio ius-
tus erat Symeon erga seipm. quia pacez
et requie sibi postulabat. dicens. Nunc di-
mictis seruum tuu domine. Pulchra oza-
rio in qua petre dimitti a servitate in liber-
tatem. Dic oportebat apostolus dicens. In
felix ego homo. qd me liberabit de corpe
mortis huius. Si symeon oportebat dimitti
de hac vita. qui tamē consolationē expecta-
tam obtinuit. quid nos faciem⁹ quos hic
miserie premunt. nec tamen ad deū ire aut
clamare ut de his liberemur cōpellunt. O
si apostol⁹ in quo gratia dei nunq⁹ vacua
fuit potebar dissolvi et dimitti de carcerevi
te huius ut esset cum christo. quāta est nostra
malicia qui pleni peccatis et vinculis huius
mundi irretiti non clamam⁹ dimitti. De-
teriores certe sumus serpibus aur lupis.
que despēnſa clamant in laqueo. Nos au-
tem sumus quoridie in laqueo. intra illud
laqueū parauerunt pedib⁹ meis. Et ite-
rum. Funes peccatorū cōplexi sunt me. et
tamē non clamamus ad deū pro liberatio-
ne. In eo autē qd iste Symeon erat expe-
cans nec deficiens sed pseuerans. notat
constantes et pseuerantes vsc⁹ ad mortem.
Intra illud apoca.ii. Esto fidelis vsc⁹ ad
mortem. Sed queris virū in omni stute ne-
cessaria sit pseuerantia. ita qd sine ea nulla
sit virtus. Respōdeo fm sc̄m Thomā.ii.
ii.q. cxvij. articu. i. Qd quedā sunt virtu-
tes que habent finē suum determinatum.
qui est termin⁹ virtuosi operis. sicut qd mi-
les pseuerat vsc⁹ ad finē certaminis. Alię
sunt virtutes quarū actus nō habent finē
determinatū sed per totū tempus vite du-
rare debent. sicut fidei spei et caritatis. que
respičunt ultimū finem toti⁹ vite humane.
Dicendū est ergo qd respectu harū virtutū
ultimarū necessaria est pseuerantia. qd ac-
cara ut virtuosi sint requiriū acti⁹ perse-
uerantie vsc⁹ ad finem vite. Et sic respon-
det Augustin⁹ vbi supra. In illis autē vir-
tutib⁹ quarū actus durant vsc⁹ ad finē de-
terminatū virtuosi operis. non requiri⁹ qd
perseuerantia sit vsc⁹ ad mortem. Et ideo
saluator dixit Math. xxiij. Qui autē per-
seuerantie vsc⁹ in fine hic saluus erit. nō
dicit vsc⁹ ad mortem.

E Secunda
glōna christi suscipiens fuit Anna p̄phei-
ssa. que cōmendat a sex virtutib⁹ cōueni-
entibus omnib⁹ viduis et virginib⁹. Pri-
mo ergo cōmendatur a castitate. quia post
mortē viri virit in castitate septuaginta an-
nis. Talis fuit Judith. de qua dicitur Ju-
dith. xv. caplo. Confortatū est cor tuu⁹ eo
qd castitatem amaueris. et post virū tuu⁹ ali-
um nescieris. Secundo cōmendatur a san-
cti loci frequentatione. quia dicit qd nō di-
scēdebat de templo. id est. statutis horis
visitabat templū. i. Regū. i. Ascendebat vir
ille statutis diebus ut adoraret et sacrifici-
ret deo. Tertio cōmendatur de oris mun-
dicia. Quia sicut dicit Luce. ii. Loquebas
de illo sc̄z christo. Quarto cōmendatur de
parcitare cibi. quia erat insistens ieiunij.
sicut et Judith. Judith. viii. omnibus dieb⁹
vite preter sabbati. Quinto cōmendatur
de orationi⁹ instantia. Sicut dicit Luc. ii.
Quisistebat Anna orationib⁹ obsecrat⁹
ombo. Sexto cōmendatur de finali perse-
uerantia. Quia dicit Luce. ii. Erat ser-
uens die ac nocte. Talis ergo debet esse
qui vult hodie christo obviare reum deuo-
te suscipere. Per primū arguuntur lasciu-
puelle et vidue. que statim post mortē viro-
rum nubunt. quod vsc⁹ est signū inconti-
nentie. fm Hieronymū i. Apologetico suo
licer in se non sit peccatū. ut de secundis nu-
ptijs. Super illa. et ca. Cum scđm. Quia
mulier mortuo viro soluta ē a lege viri sui.
Per secundū arguuntur desides raro tem-
plum visitantes. De quibus dicitur Aggei. i.
Anquid tempus vobis est ut habitetis
in domib⁹ laquearis. et domus ista deferta.
Per tertiu arguuntur turpis loquētes in
ecclēsia. que tamē est dom⁹ orationis Lu-
ce. xix. Per quartū arguuntur delicati et vo-
luptuosī. De quibus dicit. Vlida in deli-
cias viuens mortua est. Per quintū argu-
untur indenori raro orare. Cum dicitur.
Oporet semper orare. Luce. xviii. Per sex-
tum arguuntur deficienteſ et pusillanimes
qui ante vsc⁹ ad metā proueniunt deficiunt.
Et dicit Gregor⁹ p̄mo libro moraliu⁹. Cu-
ramen dicat apostol⁹. Non coronabit nisi
qui legitime certauerit. Et iteruz. Sic in-
quit currite ut comprehendaritis.

Dixi tertio qd in verbis p̄mis-
sis considerandū
est de munere pro christo oblatione. quibus
virgo glōiosa voluit redimere dilectissi-
mū filium dominū nostrū Iesum christū.

d 3

Est autem sciendum quod lex purificationis requiebat ut quelibet mulier ex viro concipiens quadragesimo die a partu in semplu cum pueru suo veniret. Et si quidem diues foret agnus anniculum offerret. et columbam aut turturam pro peccato. Si autem pauper exirenc duos turtures et duos pullos columbarum. **L**euitici. xiiij. caplo. Quis autem virgo ad huiusmodi oblationem non teneretur. sicut nec ad purificacionem. tamen voluit hanc oblationem facere. Non autem elegit oblationem diuiti sed pauperum. Primo propter paupertatem. Secundo propter hoc. quia verum agnus offerebat deo patri. Tertio propter mysticam significacionem. Per hoc enim significabatur quod qui non potest offerre agnum innocentie. currat ad lachrymas et gemitus penitentie. **C**ontra ista tria significat triplex oblationis mystica. quia debent babere fideles et offerre. Agnus significat tria. Primo puritatem incorruptionis. Unde Exodi. xij. dicitur. Quod erit agnus sine macula. Et Leuitici. primo dicitur. Quod debuit esse agnus maculus sine macula. Sic homo fidelis debet esse sine macula que maculet corpus vel animam. De quo dicitur Salomon. Dedisti maculam in gloriam tua. Nec dubium quin loquitur de macula luxurie per quam fuit ipse resolutus. Secundo agnus iste significat humilitatem conuersationis. Unde dicitur ibide et anniculus. id est. parvus et humilis. non magnus agnus. Tales enim acceptat dominus qui parvuli sunt reputatione sua. primi Regum. xv. Homo cum parvulus esset in oculis tuis. caput in tribulo facies es. **D**aniel. xi. Reuelasti ea parvul. Tertio agnus iste designat malitudinem. Ieremie. lxij. Quasi agnus mansuetus coram tendente se. Debet ergo quilibet fidelis esse humilis ad deum. mansuetus ad proximum. immaculatus ad corpus proprium. Lerte diues est in christo qui talem se offerit. Secunda oblatio quae pauperum sunt duo pulli columbarum. Et designant geminam castitatem corporis et anime. Similiter duplice simplicitatem. scilicet intentionis et operis. Unde salvator. Estote prudentes sicut serpentes. et simplices sicut columbae. **D**aniel. x. Dicunt naturales quod in columba duo sunt. scilicet simplicetas. et cum hoc cautela. Sic in quolibet fidei debet esse primum simplicitas. que est du-

plex. scilicet intentionis et conuersationis. Intentio nostra non debet esse duplex sed simplex. **S**apientia. i. In simplicitate cordis que rite illius. **V**eget duplice corde Ecclesiastes. v. Unde Ambrosius dicit. Quod intentio tua optime nomen imponit. **D**aniel. vi. Si oculus tuus. i. intentio fuerit simplex. totum corpus scilicet operis erit lucidum rotundum. et meritorium. Item operatio nostra debet esse simplex. Proverbiorum. xi. Voluntas eius in his qui simpliciter ambulant. id est. operantur. Proverbiorum. x. Qui ambulant simpliciter ambulant confidenter. Secundo in columba est cautela. Quarum una vocatur prenoscens. Altera pcamens. Isti sunt duo oculi sponsi comparati oculis columbarum. **L**anteriorum. iij. Prima oculus sinistri. Secunda oculus dexter. De his oculis dicitur Proverbiorum. i. Frustra iacit rubet ante oculos pennatorum. id est virtuosorum. qui sunt pennati. qui et mala cognoscunt. et preognoscunt et vitant. De his oculis Apocalypsis. iij. Quattuor animalia plena oculis ante et retro. Ante pro prouisione premuntur. et retro ad cautelam ex timore supplicij. **C**autela prenoscens in columba est. quia pudet umbras accipitris in aqua. Et ideo residet iuxta aquas. **C**autela fugiens est. quia fugit ad se nestram suam ut evadat accipitres. **S**ed regnas non desiderabat a filio isti nulli oculos eorum dextros. quia diabolus non multum curat causam prenoscendi cautelam. sed plurimum odit et persequitur cautelam precentem. ut dicitur Thomas super illud. Oculi cui columbarum. Tertia oblatio que futurum pauperum est per turturam. In turture sunt tria que debent esse in qualibet fidelis anima. Primo reverentia. Unde dicitur. Antoniorum primo. Pulchre sunt genetue sic turris. Dicit glosa interlinearis. In genia notatur pudoris signum. **I**sta reverentia in hoc attendit in anima. ut castitatem promovet. fidei nulla hereticorum doctrina corruptat. ut dicit glosa ordinaria. Secundo in turture nota est inflexibilis constantia. que tanta prorsus mariti memoria tenet ut nullatenus posterioris possit recipere confortum. **I**sta constantia attendit in anima in hoc. ut nullum preter Christum amorem admittat. Tertio in turture nota est misericordia ordinata. quia sicut turtur gemini per morte comparatis suis sic iustus gemini per suis et

De sancta Agatha et Dorothea

aliorū peccatis, ut dicit glosa super ista verba sicut turturis. Quem geminū pro incolatu p̄fensi vite, pro malis pene et culpe, nobis prester p̄ius domin⁹ noster iesus christus. ut ipo p̄stante geminus noster et tristitia nostra vertatur in gaudium. Tunc cōp̄bitur in nobis vaticinii Isaie. xxi. dicentis. Omne geminū ei⁹ cessare feci. Et eiusdem. xxxv. Et ambulabūt qui liberati fuerint et redempti a domino. conuerten⁹ et venient in syon cū laude, et leticia sempiterna sup capita eorum. Haudū et leticiam obtinēbunt, et fugiet dolor et gemitus. Amen.

De sancta Agatha et Dorothea.
Sermon XV.

Sponsus uenit
¶ Et q̄ parate erant intrauerunt cum eo ad nuptias. **D**act. xviii. **Q**uis intra sanctū Gregorius in quādam Omelia, licet quilibet homo cū illis habiturus sit mercede in choris angelorū in furia gloria quorū officium viriliter h̄gessit in via. **T**amen virgines non solum habiture sunt in electis dei et angelis gloriam cōmūnē, sed etiam supra anglos erunt specialiter quodāmodo remunerate. **H**ic dicens. Superreditur inquit virginitas conditionem humane nature, per quā homines angelis dei similantur. **E**cce premiūz. **E**t sequitur. **M**aior ramen est rictorū avignum q̄s angelorū. Angelī enim sine carne viuunt, virgines in carne triumphant. **H**ec ille. **L**ii ergo virgines nō solū equantur angelis, sed etiā in aliquo excedunt angelos. **Q**uid mirū si digne a christo repantur intromitti ad nuptias. **D**e quo dicitur in verbis thematis, quia sponsus venit, et que parate erant intrauerunt cum eo ad nuptias. In verbis premisis themas tanguntur tria, que sacraū virginum statutum specialiter cōmandant. **P**rimo enī describitur earum dignitas ex parte christi eas adamantis specialiter. **C**um dicit. **V**enit sponsus. **H**ecūdo describitur ex parte ipsarū ornatus speciositas quantū ad meritum, quod est gloriosum. **L**ii dicitur, que parate erant. **T**ertio describitur premiū ipsarum iocunditas. **C**um dicit. intrauerūt cū eo ad nuptias.

Dixi primo ¶ in verbis premisis describitur primo sanctarū virginum dignitas ex parte christi specialiter eas adamantis. **C**um dicitur. **V**enit sponsus. **V**erite magna dignitas habere talem sponsum christū. **D**e quo dicitur. **I**pse tanq̄ sponsus procedes de thalamo suo. **Q**uante autē pulchritudinis in speciositate, in diuinitate, et in omnī copia dulcedinis eternae sponsus iste sit dicitur in psalmo. Speciosus forma p̄ filiū hominū. **E**cce pulchritudo. **D**e diuinitate ei⁹ dicitur. **G**loria et diuinitas in domo eius. **E**t iterū. **L**ongitudo dierū in dextra eius, et in sinistra eius diuinitas et gloria. **E**conuerso etiā talis debet esse virgo que cupit esse sponsa christi, ut primo sit pulchra. **D**e p̄ pulchritudine loquitur Lanticoz. iiij. Salomon. Pulchre sunt inquit gene rū sicut turturis. In genis notatur verecundia. In ture solitudo. **N**ue duo in virgine requiruntur, ut scilicet sit verecunda et solitaria. **E**t de verecunda dicit **H**enesis. xxvij. de rebecca. **E**cce inquit egrediebatur habens ydriaz in scapula sua, puella decoza numis virginis pulcherrima et cognita viro. **N**ue postea cum iret ad virum suum Isaac cooperuit caput suum pallio. **I**sta verecundia debet apparere in virginib⁹, in velatio ne humili, in habitu decenti, in incessu et in omni gestu in quib⁹ se debet habere deuote et regulariter. **U**nde dicit Augusti in libro ad sacras virgines. Dominica virgo sine ornato capitio sui in habitu communī nec oculis elatis aut letis sed crinibus ad terram cū vultu deposito procedat. **E**t causam huius subdit. **I**deo videlicet ne viles ex se inducat mores, que et si nō pereat, causa tamē alijs perditionis existat. **D**ecile ¶ **D**e secūdo scilicet solitudine dicit idem Augustin⁹ ubi supra. **D**ominica virgo inquit publicos debet vitare conspectus, et placearū frequentiam deuitare, atq̄ in domo posita operi lanifico insistere vel lectio ni diuine. **D**ecile. **E**cce dicit solitudinem virginī necessariaz, non tamē ociofaz sed laboriosam, quia cū opere lanifico. **E**t hoc est q̄ rebecca portabat ydriam in scapula sua, que significat labores. **D**ecile ad hanc sponsam requirit ut sit diues et gloriola in diuinitate. **U**nde de ea dicitur Pro-

v 4

